

erhvervets praktiske og regnskabsmæssige forhold. Det er jo sådan, at landbruget er et kapitaltungt erhverv, hvor der er en utrolig langsom omsætningshastighed af kapitalen, og det er i øvrigt også almindeligt, at der i andre europæiske lande er særlige momsafregningsordninger for landbruget.

Det er selvfølgelig klart, at en reduktion af erhvervets kredittid vil være en økonomisk belastning, især i 1998, hvor der både skal betales for resten af 1997 plus en større andel af det momstilsvær, virksomhederne skal betale på grund af den ændrede lovgivning, hvis forslaget bliver vedtaget. Det vil stramme virksomhedens likviditet yderligere. Nu er det jo tit sådan, at momskrediten skal erstattes af den yderste del af finansieringen, som det kan være vanskeligt for nogle virksomheder at skaffe, og det er også indlysende – det var hr. Buksti også inde på – at fire årlige momsindberetninger vil fordoble det administrative bøvvl for virksomhederne.

Der er lavet nogle beregninger, der viser, at yderligere to momsindberetninger vil medføre en udvidet udgift til regnskabsbistand på ca. 1.000 kr. pr. bedrift, hvis vi kigger på det isoleter for landbrugets vedkommende. Med 60.000 bedrifter betyder det en meromkostning for erhvervet på 60 mio. kr.

En afkortning af kredittiden vil også betyde, at der i langt højere grad, end vi har set tidligere, vil blive udbetalt negativt momstilsvær, fordi det er sådan, hvis vi igen kigger på landbruget, at der er meget svingende indtægter. Hvis vi f.eks. tager en ren planteavlsvirksomhed, er det jo helt almindeligt, at man sælger sin høst i det fjerde kvartal af et år, og derved opstår der et positivt momstilsvær. Men for de øvrige tre kvartaler skal virksomheden have penge retur, og det er klart, at det vil betyde øgede udgifter for Told og Skat, for det er jo typisk sådan, at når der skal penge tilbage til virksomheden, sætter man ekstra kontrol ind.

Det er nok også derfor, skatteministeren under rubrikken »Administrative konsekvenser« skønner, at lovforslaget vil betyde et merarbejde for Told og Skat på 33 årsværk. Jeg har faktisk lidt svært ved at se forenklingen – 33 årsværk til en pris af 11½ mio. kr. om året plus det løse – og derfor synes vi i Venstre, at det falder tydeligt i øjnene, at en rentebesparelse for staten ved en afkortning af momskrediten er

samfundsmæssigt urentabel, fordi den modsvarer af øgede administrative byrder, både for erhvervslivet og for Told og Skat.

Ifølge skatteministerens bemærkninger fremgår det, at staten én gang for alle vil vinde 1,9 mia. kr. som følge af forslaget. Det er på kort sigt en forbedring af statens finanser, men det er nu engang en éngangseffekt.

Med de bemærkninger skal jeg sige, at Venstre ikke kan støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Når nu fru Mariann Fischer Boel ikke ville skuffe mig, vil jeg heller ikke skuffe fru Mariann Fischer Boel.

Jeg vil spørge, om ikke Venstres ordfører kan forklare, hvorfor der skal være forskel på landbruget og alle mulige andre erhverv. Mener fru Mariann Fischer Boel ikke, at andre erhverv har en række af de samme problemer? Hvis den lille håndværksmester har problemer med at finansiere, findes problemerne så ikke også på den yderste marginal? Konsekvensen af det, fru Mariann Fischer Boel siger, må da være, at Venstre vil foreslå, at samtlige virksomheder i dette land skal have en momskredittid på 295 dage, for ellers hænger det da ikke sammen. Der må da gælde ligestilling på området, så derfor: Hvor er den store forskel, som gør, at landbruget skal have en speciel kassekredit fra staten? Man kunne da også spørge, når man nu går ind for privatisering, om vi ikke også skulle privatisere kassekrediten på dette område.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg vil såmænd bare spørge, om denne lille stramning overhovedet betyder noget for et erhverv, der i forvejen får 20 mia. kr. om året i statsstøtte.

(Kort bemærkning).

Mariann Fischer Boel (V):

Jeg mener, at jeg begrundede, hvorfor man skal fastholde kredittiden for landbrug og fiskeri: Netop på grund af, at omsætningshastigheden er utrolig langsom, og at den kapital, der skal stilles til rådighed for at frembringe en vis indkomst, er meget stor i forhold til det afkast, den giver. Det er sådan set begrundelsen for, at vi vil fastholde den tidligere ordning.